

Policisti na Poljskem preprečujejo poskuse organiziranja nastopov

VARŠAVA, Polj. — V zadnjih dneh preprečujejo enote poljske notranje policije vse poskuse oporečnikov, da organizirajo nastope zoper režim gen. Wojciecha Jaruzelskega. Do hujših spopadov med demonstranti in policisti res ni prišlo, nekateri očitvidci pa govorijo o posameznih primerih, v katerih policisti pretepajo osebe, ki jih aretirajo.

Pretekli petek so oblasti odvzele dopisniku New York Timesa Johnu Darntonu dovoljenje za bodoče delovanje kot novinarja v Poljski. Darnton je namreč objavil članek, v katerem je poročal o nečloveškem ravnanju s političnimi jetniki v zaporu blizu Kwidzyna, v severni Poljski. Oblasti so menile, da je bilo poročilo neresnično. Letos je Darnton prejel Pulitzerjevo nagrado za njegovo poročanje iz Poljske, preteklo nedeljo je pa objavil zelo zanimiv članek o Poljski v tedenski reviji New York Times Magazine.

Oporečniki še vedno pozivajo Poljake, naj se udeležijo protirežimskih demonstracij, napovedanih za 31. avgusta, torej ob drugi obletnici ustanovitve delavskega gibanja Solidarnost.

Visok funkcionar gen. Jaruzelskega režima, Mieczysław Rakowski, je dejal v intervjuju za poljski tisk, da bo režim nastopil odločno zoper vsakega demonstranta in naj se tega dobro zavedajo morebitni udeleženci teh demonstracij.

Ameriški diplomat larča neuspelega atentata v Parizu

PARIZ, Fr. — Preteklo sredo je na pariški ulici Ave. de la Bourdonnais eksplodirala bomba. V eksploziji je bil ubit pariški policist, dvajseta druga policista sta bila težko ranjena. Bombo so sicer pravočasno opazili na cesti in odstranili mimoidoče pešce ter cesto zaprli za promet. Policisti so se približali bombi, da bi jo demontirali, a je eksplodirala.

Preiskava je še vedno v teku, domnevajo pa, da je bil tarča atentata ameriški diplomat Roderick Grant. Kot kaže, so atentatorji postavili bombo pod Grantovim avtomobilom, ki je bil parkiran prav na tistem mestu. Grant je pa odpeljal, ne da bi bomba eksplodirala.

Ni znano, katera teroristična organizacija je odgovorna za atentat. Menijo, da gre morda za dejanje takomenovane Libanonske oborožene revolucionarne struje. Predstavniki te skupine so poklicali uredništva raznih listov in poročevalnih agencij v Parizu in trdili, da je ta organizacija izvršila atentat.

Ista teroristična skupina trdi, da je odgovorna za dva druga atentata na ameriške diplomate v Parizu. Dne 18. januarja letos je bil ubit vojaški ataše, polkovnik Charles Ray. Dne 12. novembra letos je bil ubit vojaški ataše, polkovnik Charles Ray. Dne 12. novembra letos je bil ubit vojaški ataše, polkovnik Charles Ray. Dne 12. novembra letos je bil ubit vojaški ataše, polkovnik Charles Ray.

Novi grobovi

Peter J. Stakich

V soboto, 21. avgusta, popoldne je na svojem domu umrl 74 let stari Peter J. Stakich, vdovec po leta 1959 umrli ženi Elizabeth, roj. Lebar, brat Mrs. Phillip (Marie) Mocilnikar, Anne Stakich, Jamesa, Daniela (Kalif.), Mrs. William (Eleanor) Janasik in že pok. Mika, dragi prijatelj Betty Kemp, veteran druge svetovne vojne, zaposlen pred leti v pisarni New York Central železnice in kot upravnik LaSalle kinodvorane 15 let, v prostem času se je zanimal za investiranje na newyorški borzi. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na 17010 Lake Shore Blvd. jutri, v sredo, v cerkev sv. Jeroma ob 10. dopoldne, od tam na pokopališče Vernih duš. Na mrtvaškem odru bo danes, v torek, od 2. do 9. zvečer.

Terezija Sustarsic

V soboto, 21. avgusta, dopoldne je nepričakovano na svojem domu v Nevburgu umrla Terezija Sustarsic, rojena Zaman v fari Zagradec, Slovenija, od koder je prišla v ZDA l. 1949, vdova po leta 1969 umrlem možu Antonu, sestra Marije Hribljan in Franciske Petrusen (obe v SFRJ), polsestra Mary Bender (pok.). Rajnkini starši Janez in Anna, roj. Kuchner, Zaman, so že pokojni. Pogreb bo iz Fortunovega pogrebnega zavoda na 5316 Fleet Ave. danes, v torek, ob 9.30 dopoldne, v cerkev sv. Lovrenca ob 10., nato na Kalvarijo. Rajnka je bila članica dr. sv. Jožefa št. 146 KSKJ in Blessed Sacrament društva pri Sv. Lovrencu.

Julia Girod

V Wickliffe Country Place negovališču je po dolgi bolezni umrla 91 let stara Julia Girod, ki je bivala zadnja 3 leta pri nečaku Suttonu C. Girodu (predsedniku Železnicega pogrebnega zavoda) na 15557 Glynn Road v East Clevelandu, prej pa vse življenje v N. Cantonu, Ohio. Rajn-

(Dalje na str. 4)

Kralj Husein sprejel skupino 265 gverilcev PLO iz Bejruta toplo

AMMAN, Jo. — Jordanijski kralj Husein je pristal na prihod v njegovo kraljevino omejenega števila PLO gverilcev, ki so morali zapustiti Bejrut, Libanon. Kralj Husein je dejal, da smejo priti v Jordanijo tisti PLO gverilci, ki še nosijo jordanijske potne liste in ki pripadajo PLO brigadi Bader.

Sam kralj je pričakal prihod 265 PLO gverilcev na vojaškem letališču Marfaq. Osebnostno je pozdravil vsakega gverilca, mu čestital, več jih je celo objel. Opazovalci jordanijskih političnih razmer pa pripominjajo, da je kralj Husein še vedno zadržan do PLO in da ne bo pod nobenim pogojem dopustil, da bi zopet postala PLO v njegovi kraljevini država v državi.

Pred 12 leti je Husein obdržal s PLO in jih s silo izgnal iz Jordanije. Po tem izgonu — v bitkah med PLO enotami in jordanijskimi četami je padlo nekaj tisoč borcev PLO — se je PLO nastanila v Libanonu. Zaradi teh dogodkov, ki jih nekateri skrajneži v PLO imenujejo "črni september", je precejšen del PLO sovražno razpoložen do kralja, česar se Husein seveda dobro zaveda.

Ob vrnitvi PLO gverilcev v Jordanijo, je bil kralj Husein toliko previden, da je letalo, ki je gverilce pripeljal v kraljevino s Cipra, kamor jih je prepeljala francoska ladja, pristalo na odmaknjenem od glavnega mesta letališču Mafrak. V bližini Ammana namreč biva več deset tisoč Palestincev, kralj se je torej bal, da bi ob prihodu PLO skupine prišlo do množičnih demonstracij.

VREME

Oblačno danes z možnostjo krajevnih neviht. Najvišja temperatura okoli 75 F. Spremenljivo oblačno jutri, zopet z možnostjo dežja. Najvišja temperatura jutri okoli 78 F. Slično vreme tudi v četrtek, a nekaj hladneje. Najvišja temperatura okoli 73 F.

PLO GVERILCI ODHAJAJO IZ BEJRUTA; DO DANES JIH JE ŽE ODŠLO 2500

BEJRUT, Li. — Preteklo soboto je zapustila Bejrut prva skupina PLO gverilcev. Francoska ladja jih je pripeljala na otok Ciper, od koder so takoj nadaljevali pot v tiste arabske države, ki so jih pripravljene sprejeti in jim nuditi zatočišče. Umik PLO se nadaljuje in po sporazumu, ki ga je dosegel ameriški veleposlanik Philip Habib, bodo vsi PLO gverilci s političnim vodstvom vred zapustili Bejrut v dveh tednih.

Nekateri enote PLO so že prispele v Jordanijo, Irak in druge države, njih končna postaja pa še ni znana. PLO želi, da bi bile njene vojaške enote nastanjene skupaj v neki državi, težava je pa v tem, da ni zaenkrat nobena arabska država oz. vlada pripravljena imeti toliko oboroženih tujih vojakov v svoji sredi. Jasir Arafat, voditelj PLO, pravi, da bo odprl srednjo pisarno PLO v Tunisu, Tunizija, drugi PLO voditelji pa govorijo, da bi bila najprimernejša za PLO središče Sirija, nekateri pa predlagajo Jordanijo.

V nedeljo so izraelske bojne ladje za nekaj ur preprečile, da bi ladja, na kateri je bilo več sto PLO gverilcev, zapustila bejrutsko pristanišče. Izraelci so bili jezni, ker so gverilci imeli s seboj džipe in druga vozila ter nekaj težkega orožja. Habibov sporazum ne omenja džipov in sličnih vozil, zato so Izraelci trdili, da je PLO kršila sporazum. Habib pa je bil privolil, da vzamejo s seboj PLO gverilci džipe, ni pa obvestil Izraela o tem.

Po posredovanju diplomatov je bila zadeva rešena tako, da so PLO gverilci tisto opremo res vzeli s seboj na Ciper, da pa bo sporna oprema ostala na Cipru.

Do danes, v torek zjutraj, je zapustilo Bejrut okoli 2500 PLO gverilcev. Vsi so potovali z ladjami. Večina ostalih PLO članov se bo peljala

z avtobusi v Sirijo, preko glavne ceste, ki povezuje Damask z Bejrutom. Med zadnjimi člani PLO, ki bodo Bejrut zapustili, bo gotovo Jasir Arafat, ki ga zadnje dni ni videti v javnosti. Že v soboto so prišli v Bejrut pripadniki francoske Tujeske legije, ki bodo nadzorovali umik PLO in skušali preprečiti incidente med PLO in izraelskimi enotami. V sredo bodo prispele enote ameriških in italijanskih vojakov, poleg teh tudi nekaj več francoskih.

Včeraj je libanonski parlament izvolil 34 let starega Bašira Gemajela za predsednika Libanona. Gemajel vodi najpomembnejšo krščansko skupnost v državi, velika večina muslimanov mu je nasprotovala. Bil je edini kandidat na volitvah. Znano je, da je Gemajel tesno povezan z Izraelom.

Opazovalci razmer v Libanonu menijo, da po odhodu PLO gverilcev bo zopet prišlo v ospredje dogotrajno sovraštvo med krščansko in muslimansko skupnostjo v Libanonu. Vsaka stran ima namreč močno oborožene enote, osrednja libanonska vlada ter njene vojaške in policijske sile so pa zelo šibke.

Zadnje vesti

• Washington, D.C. — Predsednik Ronald Reagan se bo kmalu odločil o ukrepih, ki jih bo odredil zoper ameriško podjetje Dresser Industries, Inc. To podjetje ima podružnico v Franciji, kjer je francoski predsednik Francois Mitterand zahteval, da ta podružnica sodeluje v gradnji plinovoda iz ZSSR v Zahodno Evropo. Predstavniki Dresser Industries trdijo, da podjetje dejansko ni imelo izbire, ker je podružnica v Franciji vezana na francoske zakone.

Iz Clevelanda in okolice

Predlog ni uspel—

Farani pri Sv. Vidu so na posebnih volitvah glasovali proti predlogu za prenovitev notranjstvene cerkve v smislu sprememb, ki jih je predlagal II. vatikanski koncil. Proti predlogu je glasovalo 576 faranov in farank, za predlog pa jih je bilo 486.

Pozdrav iz Minnesote—

G. in ga. Mike Potočnik, ki lastujeta in vodita samopostrežno veleblagovnico v Aurori, Minnesoti že 43 let, pošljata pozdrav vsem naročnikom Ameriške Domovine. G. in ga. Potočnik sta tudi naročena na naš list. Bila sta skupaj z lastnikom A.D. Jamesom Debevcem na konvenčijem banketu KSKJ v Evelethu, Minn. pretekli torek zvečer.

Zlata poroka—

Jutri, v sredo, bosta praznovala 50-letnico poroke g. in ga. Bill Gordon, ki bivata na Arcade Ave. Poročila sta se v Aurori, Minnesota, Zlatoporočencema čestitajo 2 hčerki, 4 vnuki in vnučkinje in pravnukinja, tem čestitkom se pridružujemo tudi pri Ameriški Domovini! G. Gordon je bil zaposlen pri Chase Brass vse do svoje upokojitve.

Vpis v Slovensko šolo pri Sv. Vidu—

Slovenska šola pri Sv. Vidu bo začela z rednim poukom v soboto, 11. septembra, in sicer od 9. do 11.30 dopoldne. Na ta dan bo tudi vpis učencev. Starši, ki bodo prvič vpisali svoje otroke, naj pridejo z njimi, da bodo vse uredili in dobili vsa potrebna pojasnila. Vpis bo možen tudi v soboto, 18. septembra.

Prireditve uspele—

Vsakoletna "povratek domov" prireditve pri Slovenskem domu na Holmes Ave., ki je bila preteklo nedeljo popoldne in zvečer, je odlično uspela. Bilo je veliko obiskovalcev, posebno je ugajal koncert USS godbe na pihala. Vstopnice za Oktoberfest že v prodaji—

Župnišče pri Sv. Vidu ima na razpolago vstopnice za letošnji Oktoberfest, ki ga sponzorira Steve Bencic, lastnik Hofbrau Hausa na E. 55. cesti. Vstopnice so po \$3, ako jih kupite pri župnišču, bo polovica te vsote darovana farni šoli pri Sv. Vidu. Na vsaki vstopnici je še kupon za \$3, ki ga lahko rabite za kosilo ali večerjo v Hofbrau Hausu. Oktoberfest bo v clevelandskem konvencijem centru in sicer od petka, 3. septembra, do ponedeljka, 6. septembra.

O gostovanju—

Izvršilni odbor za prihod pevskega zbora Mirko Filej iz Gorice bo priredil piknik na Slovenski pristani v soboto, 11. septembra. Na razpolago bo večerja (\$5 na osebo) in sendviči, odprta bo tudi bara. Nastopile bodo razne kulturne skupine in sicer na krajšem programu. Za ples in zabavo bo igral orkester Jasmin. Vstopnice imajo pri raznih sodelujočih društvih.

Zahvala—

Ga. Nada Kozjek je darovala Slovenski šoli pri Sv. Vidu \$10. Odbor staršev se ji za lep dar pristočno zahvaljuje.

Sestanek—

Odbor Slovenske pristave bo imel sestanek v nedeljo, 29. avgusta, ob 3. popoldne na Slovenski pristani. Vsi odborniki SP so naprošeni, da se sestanka udeležijo.

Pozdrav iz Slovenije—

Naš naročnik John Blatnik pošilja pozdrav iz Slovenije vsem naročnikom in bralcem Ameriške Domovine in še posebno vsem, ki so iz krške fare. V tej fari je g. Blatnik preživel svoja mlada leta in ima tam veliko sorodnikov.

Romanje v Frank—

Romanje v Frank, Ohio, ki ga vsako leto prireja DSPB Cleveland, se bo letos vršilo v nedeljo, 26. septembra. Voznina je \$8 na osebo. Prijave sprejemajo Vinko Rožman (881-2852), Lojze Bajc (486-3515) in Marija Meglič (761-1060).

Tiskovnemu skladu—

Ga. Joseph Boh, Cleveland, Ohio je prispevala \$12 v tiskovni sklad Ameriške Domovine.

Jacob Petrovic, Geneva, Ohio je prav tako daroval \$12 našemu slovenskemu listu.

Obema darovalcema iskrena hvala!

Združene države se zanimajo za obnovitev slikov z Irakom

WASHINGTON, D.C. — Zadnje čase se ameriško državno tajništvo veliko zanima za spopad med Iranom in Irakom in vzorno spremlja dogodke na tem pomembnem delu srednjevzhodnega območja. Splošno mnenje v ameriških vladnih krogih je, da se bo ta vojna še nadaljevala brez zmage ene ali druge strani.

Do začetka vojne z Iranom je bil Irak zelo tesno povezan s Sovjetsko zvezo, ker pa se Sovjeti niso hoteli preveč zameriti Iranu, niso dajali popolne podpore Iraku. Zaradi tega so se Iranci oddaljili od ZSSR in začeli dobavljati orožje v Franciji in drugih zahodnih državah.

Stališče Iraka do ZDA se je zadnje mesece tudi precej pomirilo, tako, da je zavzemal tajništvo sedaj govorilo o možnosti vzpostavitve diplomatskih in drugih odnosov z Irakom. Ti stiki so prekinjeni že 15 let.

Med drugim opozarjajo v Washingtonu, da so zaloga nafte v Iraku kar trikrat večje, kot so iranske. Poleg tega omenjajo, da povezanosti med Irakom in ZSSR skoraj ni več in da igra Irak "konstruktivnejši" vloga v OPEC organizaciji.

Najnovejša poročila pa govorijo o nedavni tajni pogodbi med Iranom in Izraelom, po kateri bodo Izraelci prodajali Iranu precejšnje količine orožja, zaplenjenega v vojaškem vdoru v Libanon. Po nekaterih ocenitvah je ta sicer javno nepotrjena pogodba vredna 50 milijonov dolarjev Izraela.

Iz Teherana zadnje dni prihajajo poročila, ki govorijo o množičnem streljanju političnih oporečnikov v teheranskih ječah. Po teh poročilih naj bi bilo ubitih več sto oporečnikov.

Osnovni podatki o novem Cankarjevem domu v Ljubljani

do stropa nad odrom pa je kar 34 metrov.

Na desnem boku dvorane vzbujajo pozornost koncertne orgle — pridobitev, na katero je Slovenija dolgo čakala. Orgle imajo 60 registrskih kombinacij in nekaj nad 6000 piščali, med katerimi je najvišja visoka kar 9,30 metra. Celotna postavitev orgel je visoka okrog 14 metrov. Izdelal jih je zahodnonemški strokovnjak Karl Schucke iz Zahodnega Berlina, eden izmed najznamenitejših izdelovalcev orgel na svetu.

Ljubljanske orgle so večje kot tiste v dvorani Berlinske filharmonije istega izdelovalca in prav tolikšne kot v prenovljeni dvorani frankfurtske Opere. Posebnost ljubljanskih orgel je četrta, italijanski ali Nakičev manual, imenovan po znamenitem izdelovalcu orgel našega porekla, Petru Nakiču iz 18. stoletja, ki je v glavnem deloval v Italiji.

Uradna otvoritev in prva

predstavitev novih orgel bo jeseni letos, prav v tem času pa poteka dolgotrajno ugaševanje. Iz Berlina je posebej za to prišla izjurna skupina ugaševalcev. Orgle so stale 1,1 milijona nemških mark, izdelovalec pa nudi zanje desetletno garancijo.

Cankarjev dom kot kulturno in kongresno središče ima skupaj nekaj nad 4000 sedežev: do 2137 v veliki dvorani, 670 v srednji, 270 v mali, 300 v Iskrini dvorani, 259 v okrogli, v dveh sejnih dvoranah po 60 sedežev, v stekleni dvorani je 60 sedežev, v štirih manjših sejnih sobah po 30 sedežev in v protokolni sobi, ki ima 70 sedežev. Poleg tega je v veliki sprejemni dvorani prostor za 1800 ljudi. Vse dvorane so med seboj povezane, dom pa ima štiri vhode.

Članek potem nadaljuje z opisovanjem vseh možnih namenov, katerim bo Cankar-

jev dom posvečen. Med drugimi omenja sezono Slovenske filharmonije. Konec septembra letos bo otvoritveni koncert v veliki dvorani. Na koncertu bo Slovenska filharmonija izvajala neko novo slovensko simfonično delo, Čajkovskega klavirski koncert št. 1 in Beethovno 6. simfonijo.

"Pred Cankarjevim domom so v soboto, 8. maja, ob obletnici rojstva Ivana Cankarja, odkrili tudi Cankarjev spomenik, delo akademskega kiparja Slavka Tiha, za katerega je avtor prejel prvo nagrado na natečaju. Spomenik je visok 3,6 metra in prav toliko širok. Stoji na okroglem podstavku. Sestavljen je iz bronastih lamel, ki na eni strani sestavljajo lik Ivana Cankarja, na drugi strani pa je vgrajen Cankarjev podpis. Spomenik je prvi te vrste v Jugoslaviji."

Rudolph M. Susel

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 ST. CLAIR AVE. — 431-0622 — Cleveland, OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (ISSN 0164-680X)

James V. Debevec — Owner, Publisher
Dr. Rudolph M. Susel — EditorPublished Tuesdays and Fridays except first two weeks in
July and one week after Christmas

NAROCNINA:

Združene države:

\$28.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece

Kanada in dežele izven Združenih držav:

\$40.00 na leto; \$25.00 za pol leta; \$15.00 za 3 mesece

Petkova izdaja: \$15.00 na leto; Kanada in dežele izven

Združenih držav: \$20.00 na leto.

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$28.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$40.00 per year; \$25.00 for 6 months; \$15.00 for three months

Fridays only: \$15.00 per year — Canada and Foreign \$20.00 yr.

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

POSTMASTER: Send address changes to American Home,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, OH 44103

No. 63 Tuesday, Aug. 24, 1982

Dedijerovi "dodatki"

Vsak dorasel Slovenec, doma in na tujem, verjetno pozna ime Vladimira Dedijera, pisca Titovega življenjepisa ali biografije. Delo je izšlo l. 1953, velja za uradno biografijo jugoslovanskega voditelja komunistične revolucije med sovražno zasedbo dežele, in poznejšega državnega poglavarja in absolutnega diktatorja nad narodi v Jugoslaviji. S to knjigo, napisano v glavnem po pripovedovanju Tita samega in objavljeno z njegovo odobritvijo, je jugoslovanski absolutist postal svetovno znana osebnost, saj je bila knjiga prevedena v vse glavne svetovne jezike, kar je tudi Dedijeru pripomoglo do svetovnega poznanstva.

Samo besedo ali dve o tem, kdo je ta tič. Je srbskega rodu, nezakonski sin bivše dvorne dame kraljice Marije — Milice Dedijer. Solal se je kot stipendist kralja Aleksandra, postal pravnik, prevajalec, časnikiar in — salonski komunist. Po l. 1931 je živel nekaj časa v Združenih državah kot dopisnik beogradskega lista Politika, ob izbruhu vojne se je pridružil Titovim partizanom in ostal ob Titovi strani skozi vso revolucijo, mu sledil tudi ob prelomu s Stalinom l. 1948. Po znanem sporu l. 1954 med Brozom in Milanom Djilasom že po izidu Titove biografije, je potegnil z Djilasom in se postavil na njegovo stran. Pred tem dogodkom je Dedijer opravljal važne funkcije v javni upravi, bil med drugim urednik komunističnega partijskega lista Borba in celo načelnik jugoslovanske delegacije v ZDA, a vse to mu ni pripomoglo do slovesa, kakor ga je dosegel s Titovo biografijo.

Važnost Dedijerovega Dnevnika za zgodovino revolucije, in njegove razprave o tem, so mu pripomogle, da je postal profesor na univerzi v Ljubljani, kjer se je poročil s Slovenko iz Postojne in dalj časa živel v Bohinju. Djilasova afeta mu je preprečila nadaljni vpliv in pomen v partijskih in drugih javnih zadevah. Zato se je s še večjim zanimanjem posvetil dodatnim raziskavam, ki naj bi dopolnile Brozovo biografijo. Napisal je doslej že dve dodatni knjigi, prvo proti koncu Titovega življenja. V tej obravnava stvari, ki v nobenem oziru ne mečejo na njegovega junaka kake sence. V drugi pa, ki je pa izšla proti koncu leta 1981 pod naslovom Novi prilozki za biografijo Josipa Broza-Tita, objavlja snov, ki je vzbudila senzacijo ne le po vsej Jugoslaviji, temveč tudi v širnem svetu. V par mesecih je bila celotna naklada 70,000 izvodov popolnoma razprodana, preden se je režim zavedel, da bi bilo treba razprodajo ustaviti. Dedijer je postal izvor in središče velike afere, ki je razburila in še razburja "kolektivne" voditelje partije in države. Pritožujejo se znanstveniki, arhivariji, politiki in društva raznih partizanskih borcev, češ da izkrivlja razne poverljive dokumente in onečašča spomin na Tita in na "heroje" NOB (nar. osvobodilne borbe). Protestirajo in napadajo Dedijera, da je izdajalec vsega svetega v revoluciji in zahtevajo, da kako nadaljevanje ne sme iziti.

Ustavili se bomo zelo na kratko samo pri nekaterih točkah Dedijerovih razkritij in po potrebi dodali kako opombo.

Tito ni bil samostojen, ampak je imel "šefa" od strani Kominterne nad seboj. Znana je bila komunistična taktika, da Kominternina izvaja svoj vpliv in svoje odloke v raznih državah prek posebnih, podzemnih in tajnih agentov. Mislilo se je, Dedijerova biografija to predvideva in Tito sam je trdil, da je bil on sam oboje: javni predstavnik KPJ in tajni agent. Kot takega ga je sprejemala javnost in partizani, in to ga je delalo za "mazeljenega" voditelja naravnost od Stalina samega; zatorej proti njegovim ukrepom ni in ne sme biti ugovora v ničemer. Sedaj je Dedijer odgrnil zaveso, pogledal za kulise in odkril, da je bil "šef" zveze s Kominternom (Stalinom) nekdo drugi.

Na strani 56 Dedijerove knjige se pojavi neki Josip Kopinič, Slovenec, katerega je poslal k Titu tajnik Kominterne Dimitrov, da bi vzpostavil tajno radijsko zvezo s KPJ in sprejel vodstvo centra za zvezo s Kominternom v Zagrebu. Kopinič je prišel v Zagreb in vršil to službo do konca vojne. Vsa Titova poročila in vsa navodila in ukazi Stalina so bili v rokah Stalinovega tajnega odposlanca Kopiniča, kar je Tito moral

Beseda iz naroda...

Poročilo in zahvala Drugega festivala slovenske folklore v Ameriki

I.

Po mnenju množice, ki se je zopet zbrala ob priliki Drugega festivala slovenske folklorne v Ameriki, ki se je vršil na Slovenski pristavi dne 3. in 4. julija, z namenom, da se je znova naučila do polne mere krasnih barv slikovitih slovenskih narodnih noš in pestrega programa narodnih in umetnih plesov, ki ga je podajala nadvse navdušena slovenska madina, je bil to višek slovenskih kulturnih nastopov v Clevelandu.

Bilo je to obenem najpriščneje srečanje mladih Slovencev in Slovenk iz celega severovzhodnega dela ameriškega kontinenta. Več kot 400 talentiranih in izurjenih kanadskih in ameriških folkloristov je z vso ljubeznijo in ponosom predstavljalo svoj doprinos ohranitvi slovenske kulture in tradicij v Ameriki. Kot lani, je bila nepregledna množica zveste publike nagajena z več kot dvanajstimi urami prvovrstnih nastopov mladih plesalcev, pevcev in muzikantov, brez prestanka.

Sobota se je začela z dežjem. Padal je nenehoma brez kakšnega znaka, da se zvedri, toda vzdušja mladine ni pogasil, zlasti mlajšim plesalcem čikaške skupine Slovenskega ameriškega radijskega kluba, katerih stopala niso mirovala, tako da so začeli s svojim nastopom kar v dvorani nabite z naraščajočo publiko.

Takemu vzdušju niti vreme ne more kljubovati in ponehal je dež, preselilo se je vse na dan in začel se je program, dasiravno dve uri pozneje, vendarle zato s tem večjim navdušenjem in tekel je brez presledka do mraka. Barve slovenskih narodnih noš namreč pridejo do svojega najlepšega izraza le pod nebom ali pa vsaj pod močnimi lučmi.

Ga. Corinne Leskovar je bila tista, katere je vpeljala slovenske folklorne plesne slovensko-ameriško mladino v Chicagu. Njeno pristno navdušenje, sposobnost vodstva in ljubezni do slovenstva je združevala okrog sebe slovensko mladino že od leta 1975. V kratkem času je skupina zaslovela po celem Chicagu in okolici s svojim vzdušjem in slikovitostjo folklornih

plesov, s katerimi so predstavili bogato slovensko kulturno dediščino.

Folklorni plesalci Slovenskega ameriškega radijskega kluba že sedem let častno predstavljajo naš narod pred ameriško javnostjo. Nastopali so na televiziji, narodnih festivalih, pred navzočnostjo slavnih osebnosti, kot župana mesta Chicago, guvernerja države Illinois in celo takratnega predsednika ZDA Jimmyja Carterja. Častno so prisotvovali in sodelovali pri slovesni sv. maši papeža Janeza Pavla II. oktobra 1979.

Njihov sloves jih je popeljal v Toronto, Fairfield in celo čez Atlantik v Celovec. Sedež te skupine je središče slovenske skupnosti pri dvorani sv. Stefana, kjer so mnogokrat gostovali clevelandski plesalci pod vodstvom ge. Ede Vovk že pred mnogimi leti. Brez dvoma so bili ti nastopi navdih in spodbuda čikaški slovenski naselbini, katere so vodstvo in plesalci SARC povrnili v času začetnih potreb Slovenskega folklornega inštituta.

Posebnosti, katere nam je predvajala skupina SARC letos, so bili manj znani, toda nadvse elegantni stilistični plesi Primorske, v pristnih narodnih nošah Gorice, Trsta in Kopra. V pristnih štajerskih ljudskih nošah pa so nam odlično predstavljali našo štajersko pokrajino in dušo našega Štajerca pri trdnem delu in nato zabavi.

Mlajšo skupino SARC, katere je letos prvič nastopala na festivalu, vodi in uči eno najbolj dinamičnih in podjetnih deklet, gđe. Magda Simrayh. Njena energija in požrtvovalnost jo je popeljala celo v London, Ont., kjer že od spomladni redno uči in vadi tamkajšnjo slovensko mladino v slovenski folklori skoraj vsak teden.

Londonška folklorna skupina Triglav je en dober mesec pred našim festivalom praznovala komaj drugo obletnico svojega obstoja, vendarle pa ima dolgo vrsto uveljavljenih nastopov za seboj. Še boljše bodočnost pa lahko pričakujemo pod novim vodstvom ge. Magde Razpotnik. Če še niste dosedaj uganili, Magda Simrayh in Magda Razpotnik sta ena in ista oseba. Pa če se ne bi lansko

vzeti na znanje. Kopinič pa je ponovno izjavil, da ne dela za Titovo politiko, marveč za — Sovjete. Mit o Titovi absolutni avtoriteti med vojno je s tem podrt, moč je postavljen na drugo mesto.

Razumljivi so zatorej podatki tega Kopiniča na str. 353 Dedijerove knjige, da je Tito poslal Stalinu več telegramov, da bo v slučaju napada Nemčije na Sovjetsko zvezo na jugoslovanskem teritoriju dvignil vstajo proti okupatorju. Iz besedila, ki govori o okupatorju, je razvidno, da so bili telegrami poslani v času april-maj 1941, ko je bila Jugoslavija že okupirana, a so komunisti sodelovali z okupatorji v smislu pakta Molotov-Ribbentrop. Vsebinski telegrami tudi izpričuje, da je Tito bila edina skrb Sovjetske zveze, ne pa Jugoslavija in njena ušoda.

Na str. 714 se Dedijer bavi s partizanskimi pokoli in trdi, da je vse se približilo in za raziskavanja prazgodaj (žive priče — moja op.). Vendar navaja do zadnje podrobnosti domnevne pokole od strani muslimanov, četnikov v Foči in drugih. O rododomu ob koncu vojne (Kočevje!) pa pravi dobesedno: "V prvih mesecih po končani vojni je bilo v Kočevju izvršeno masovno streljanje slovenske bele garde, ljotičevcev in četnikov. Osebnost sem bil v tem času v San Franciscu, pa ne vem, kdo je to odločbo izdal. Djilas mi je pozneje pravil, da je v tej dobi žaradi Trsta Churchill pripravil napad na SFRJ."

Ta nedokazana trditev naj bi služila opravičilu za pomor slovenskih protikomunističnih borcev.

Morda bomo o Dedijerovih "dodatkih" k Titovi biografiji še kaj rekli.

L. P.

NA NEDAVNEM KSKJ "OHIJSKI DAN" PIKNIKU, ki je bil v nedeljo, 1. avgusta, na farmi sv. Jožefa, se je zbralo več znanih rojakov. Na gornjem posnetku vidite, z leve proti desni: Frank Segal, Jože Melaher, John Pestotnik, sen Frank J. Lausche, msgr. Louis Baznik in Bea Pestotnik.

(Foto: J. Debevec)

leto srečala z Joeyem na Prvem festivalu slovenske folklorne v Clevelandu, in zopet na Prvem velikem večeru iz slovenske folklorne zakladnice, bi se morda srečala kje druge ali pa morda nikoli. Čeravno je to izguba za Chicago, je pa vsaj dobiček Londonu in prepričani smo, da ima ta mladi par enako ljubezen do slovenske folklorne kot do drug drugega in jima želimo obilne sreče in uspehov.

V Londonu se te dni marljivo pripravljajo na svoj prvi festival v Kanadi, približno po vzorcu naših dveh festivalov. Vršil se bo v soboto in nedeljo, 4. in 5. septembra, in nastopale bodo poleg londonških skupin Triglav, Zvonček,

Vijolica in Planika tudi skupina SARC iz Chicaga, Planika iz Windsora, Soča iz Hamiltona, Mladi Glas/Planika iz Toronta, Rožmarin iz Montreala, Portugalska folklorna skupina iz Londona, Sava in Goriški slavček Slovenskega folklornega inštituta. Nastopalo bo približno 300 folkloristov vseh starosti.

Obeta se nam izreden program barv in pestrosti, katerega ne bomo zlepa pozabili. Kanadčani, ki se pa pritožujete, da ne morete obdržati svoje mladine slovensko, pridite in pogledajte, kaj se da narediti. Podprete našo mladino je naša najboljša investicija, ne bo nam žal.

Ferdo Pušl

(Se nadaljuje)

Slovenski jezik in kultura O.S.

GLOBOKO SO KORENINE

II.

Med drugim je Lj. Hauptmann napisal v Ljubljanski "Njivi" dolg spis pod naslovom: "Priroda in zgodovina v razvoju Jugoslavije", v katerem je na podlagi drznih konstrukcij "dokazal" nezgodovinskost Slovencev in Hrvatov, ki naj ne bi bili državotvorni; to da so lahko edine Srbi, ki so s večstoletnim preseljevanjem prišli od male Raške do Donave in osvojili strateško važen Moravsko-Vardarski jarek; edino njim da gre zato vodilna vloga na Balkanu ipd.

Seveda je bila ob takšnih stališčih Hauptmannova kariera zacementirana. Njegovim tezam se naravnost ni upal ugovarjati nihče, konstrukcijam pa ob takratnem splošnem znanju metodologije in toliko večjo vlogo za filozofiranje še toliko manj. Arhivar J. Mal ter prof. F. Grievst sta se pri kritičnih stališčih nasproti Hauptmannu omejevala na spodbijanje nemškutarskih tez, vsebovanih v Hauptmannovih izjavah. Nista se pa dotikala politične sestavine in upravičenja neke velesrbske vloge na Balkanu. Kaj takega iz političnih vzrokov niti ni bilo mogoče.

V tem primeru jasno vidimo podrejanje zgodovinskih razlag političnim ciljem, v tem primeru unitarizmu. Zgodovina pa bi morala biti vsega tega prosta. Toda s takrat zacementiranimi negativnimi gledanji na slovenstvo se ni razčistilo vse do danes, saj so se tudi po drugi vojni prav dobro skladala s unitarističnimi cilji režima Rankovića.

Zastraševalna oznaka "nacionalist" pa še danes ni povsem izginila iz ljubljanskega vzdušja. In takšen "nacionalist" naj bi bil vsakdo, ki slutiti tudi kaj pozitivnega v slovenstvu in hoče to odkriti.

Zacementirano ohromljajoče vzdušje zavira prodor novejših, bolj kritičnih pogledov na slovensko preteklost, jezik in kulturo in povzroča, da postaja ponavljanje negativnih predstav o slovenstvu že prava dresura, ki vodi v historijo slovenskih ljudi, po eni strani, in po drugi v otopelost in brezbriznost. V oblikovanje slovenskega človeka, nad katerim se pač vsi pritožujemo in vidimo vzrok v materializmu, v porabništvu, v tehnizaciji življenja, češ saj je po vsem svetu taklo (Pa ni res!).

Ne vidimo pa vzrokov tam, kjer so v resnici: v stoletni manjvrednostni dresuri slovenske javnosti. Ne moremo verjeti, da bi nas lahko nekdo tako množično in pefidno vodil za nos, nas pripravljaj voljne za asimilacijo. In vendar se vsem manjšim narodom v Evropi godi tako, le da je pri njih moralna in kulturna škoda veliko večja in težja kot pri nas; od Kataloncev in Baskov do Frizijcev in drugih. Slovenci pravzaprav nikoli nismo bili potisnjeni v takšne narodno-politične razmere kot oni.

Vso zgodovino smo čelo imeli svoje ime, svoje karantansko politično pravo (se-daj zamolčano). Slovaki npr. so bili popolnoma izločeni iz dogajanja kot narod. Danes so še postavili na raven evropskih narodov brez kom-deva-pleksov in blodenj o majhno-

sti (kot mi!).

Pri razčiščenju pojmov o vrednotah slovenstva se nam kaže na prvem mestu popolnoma pozitivna slika slovenske zgodovine. Slovenski narod je skozi vsa stoletja pričal o svoji identiteti, izkazoval življenjsko moč in odpor (200 let proti Turkom). Toda ta tema zasluži posebno poglavje.

Druga posebnost in vrednotak, ki priča o identiteti slovenskega naroda, je slovenski jezik. Tudi pomen tega so izkrivili, zamočali njegovo prastaro korenino in okoliščino, da je nekaj edinstvenega, bodisi v Evropi kot tudi na svetu.

Namesto da bi prikazali starinsko poreklo slovensčine kot take, so dajali pomen edino starim zapisom, ki pa so seveda latinski in grški. (Drugi stari jeziki so že prej izumrli.) Toda dvojina v slovenskem jeziku priča, da je ta starejši od prej omenjenih, ki dvoje nimata. Kot znano, se dvojina pojavlja v Homerjevih zapiskih v 12. stoletju pred Kr. V 5. stoletju pr. Kr. pa je grški pisci že ne uporabljajo več, ker je bila že izginila iz govora. Latinsčina pa dvojine nikoli ni imela.

Če pa jo ima slovensčina še danes, pomeni to, da je prajezik; da jo je torej iz prazgodovinskih časov ohranila, ne pa s svojim domnevnim nastankom (9. ali 10. stol. kot mislijo) šele dobila.

In ker je v jeziku vedno izražena tudi ustrezna socialna kultura, pomeni to, da je kulturna korenina slovensčine in slovenstva neprekinjena že vsaj tri tisoč let. Prav tako tudi narodna identiteta.

Takšna jezikovna tradicija slovensčine ima tudi svoje zgodovinske socialne ozadje, saj je tudi znano, da so kmečke kulture prastare. Da so mestne že davno propadale, nastajale nove, pa znova izginjale. Toda tisto neposredno delo za vsakdanji kruh se je ohranjalo in združevalo tisočletja ljudi v skupnosti.

Arhitektov egiptovskih piramid ali babilonskih mest npr. ali inkovskih piramid itd. že zdavnaj ni več; toda ljudstvo obdeluje polje, seje pšenco oz. koruzo kot takrat. Lahko je samo zamenjalo jezik. V slovenskem primeru pa je ostal tudi jezik!

(Dalje)

MISLI

Najboljši učitelj je trpljenje, najboljša učiteljica je bolešt. CANKAR

Clovek je edino bitje, ki zaro-
pleksov in blodenj o majhno-

TWIN

Kanadska Domovina

Mami v slovo

OTTAWA, Ont. — Letos, 22. julija, sredi sončnega poldneva, je naša mama, gospa Helena Ambrožič, odšla s tega sveta domov k Očetu. Kakor da bi zaspala, je obležala na postelji, kjer je izdihnila. Ko sem jo pokrižala in poljubila v slovo, sem upala, da bo še enkrat odprla oči in se mi, kot nekoč, nasmehnila z vprašanjem: "No, kako je, Helena?"

V aprilu je praznovala šestinsedemdeseti rojstni dan. Bila je rojena v Dobravi pri Črnučah v Pečarjevi družini. Ko je dokončala ljudsko šolo, je šla za gospodinjsko pomočnico k svoji teti, lastnici gostilne pri Rogovilcu. Tam je služila skozi prvo svetovno vojno. Mladost ji je tekla v letih trdega dela, vojnih nemirov, gospodarske negotovosti, ter političnih in družbenih sprememb. V teh težkih časih se je gradil njen značaj v vztrajni potrpežljivosti, delavni varčnosti, vedri zanesljivosti in skromnosti.

Od svoje tete je šla v službo v ljubljansko Konzumno klet, kjer je napredovala do poslovodkinje. V konzumni gostilni se je v tistih letih zbiral družba ljubljanskih veljakov na družabne in poslovne sestanke, in mama je vedela marsikako zanimivo zgodbo iz tistih časov.

Z dvaintrideset letom se je primožila na Trnovčevino v Gaberji, kjer ji je Bog dal sedem otrok. Spominjam se opazk sosed: "Kaj pa Lenčka misli?", ko je mama pričakovala šestega oziroma sedmega.

Leta med drugo svetovno vojno so prinesla težave, ki je mama pogumno in molče prenašala. V nevarnosti pred okupatorji in pred partizani, moža so ji Italijani zaprli, je sama delala na polju, da prehrani družino. Ko so okupatorji obžičili Ljubljano, je peš hodila ure dolgo pot od Gaberje do ljubljanskega bloka, kjer mi je predala košaro suhih hrušk, jabolk in domačega kruha za očeta v ječi, za brata in zame, ki sva stanovala pri sorodnikih in hodila v šolo.

Konec vojne ni prinesel pričakovane svobode, temveč begunstvo v Avstrijo. Tri leta pomanjkanja in negotovosti so se končala z odhodom v Kanado. Mama je začela novo življenje na farmi v Malvern, ki je sedaj predmestje Toronta. Od tam je spremljala svoje odrasčajoče in odrasle otroke, ki so odhajali v službe, v šolo, v semenišče. Tam je tudi zadnjič spremljala svojega moža na pokopališče.

Okoli nje smo se zbirali za družinske praznike, ob njej so rasti vnuki in vnučkinje. Za vse je imela dobro besedo in pozorno radodarnost. Zadnja leta se je življenje prehitro zapletalo in odpletalo, da bi mu mogla slediti. V svoji modrosti je poznala minljivost človeških načrtov, njena pozornost se je usmerjala proti večnemu bivališču.

Njena je bila vera strahu božjega, ki zahteva od človeka nenehno prizadevanje k dobremu; vera, ki nikoli ne dvomi v božjo pravičnost, ki dobro plačuje in hudo kaznuje. Nikoli v življenju ni tožila, čeprav ji težav ni manjkalo. Tudi zadnje mesece, ko je zelo oslabila, je imela samo eno tožbo: "Sedaj pa še moliti ne morem več." Nekega večera, ne dolgo

preden je umrla, ko ji je bolniška sestra pomagala z večerjo, jo umila in pripravila za posteljo, je mama rekla: "Sedaj pa lahko grem domov."

"Kam pa bi radi šli, mama, k sinu ali k hčerki?"

"Domov k očetu in mami," je bil odgovor.

Sedaj je odšla domov in

vera nas tolaži, da bo pred božjim obličjem našla počitek in zdravje in večno mladost, ki ji ne preti starost, bolezen, ločitev ali minljivost.

Zbogom mamica, in na svidenje.

Helena Golob,
roj. Ambrožič

KOLENDAR društvenih prireditev

SEPTEMBER

11. — Izvršni odbor za prihod pevskega zbora Mirko Filej iz Gorice priredi piknik na Slovenski pristavi.

19. — Slovenska pristava priredi vsakoletno Vinsko trgatve.

19. — Oltarno društvo fare sv. Vida priredi obed v farni dvorani pri Sv. Vidu. Serviranje od 11.30 do 2. pop.

25. — Slovenski narodni dom na St. Clair Ave. priredi kulturni večer združen z zabavo. Prebitek večera bo prispeval k nakupu 600 novih stolov.

26. — Društvo SPB Cleveland priredi romanje v Frank, Ohio.

OKTOBER

2. — "Fantje na vasi" iz Clevelanda prirede koncert ob 5. obletnici svojega obstoja v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Začetek ob 7. uri zvečer.

3. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis. priredi Vinsko trgatve v parku.

9. — KRES prireja vsakoletni "Večer slovenskih narodnih in umetnih plesov" v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Pričetek ob 7.30 zvečer. Pri plesih in po programu igrajo Veseli Slovenci.

10. — ADZ priredi vsakoletno "Pečenje školjk" na svojem Slovenski vrt letovišču v Leroyju.

16. — Tabor DSPB Cleveland priredi jesenski "Družabni večer" v Slovenskem domu na Holmes Ave. v Collinwoodu. Igrajo Veseli Slovenci.

16. — Klub slov. upokojencev v Nevburgu-Maple Hts. priredi vsakoletni banket s plesom v Slovenskem domu na E. 80 St. Serviranje večerje od 6. do 9. zvečer, za ples igra od 8. do 12. orkester Ed Buehner.

17. — Občni zbor Slovenske pristave.

23. — Slovensko-ameriški kulturni svet priredi Slovenski večer prireditev na Cleveland State univerzi.

23. — Liga slov. Amerikancev in SKD Lipa priredita festival slovenske pesmi in melodij v dvorani sv. Križa v Fairfieldu, Conn. Nastopajo Fantje na vasi in Alpski sekstet iz Clevelanda in Zvon iz Fairfielda. Po koncertu ples. Igra Alpski sekstet.

31. — Pevski zbor Zarja priredi jesenski koncert v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

31. — Slomškov krožek potstreže s kosilom v šolski dvorani pri Sv. Vidu od 11.30 dopoldne do 1.30 popoldne.

NOVEMBER

6. — Stajerski klub priredi vsakoletno martinovanje v dvorani pri Sv. Vidu. Igrajo Veseli Slovenci.

6. — Liga Slovenskih Amerikancev in Slovensko-ameriški kulturni svet priredita simpozij na Cleveland State univerzi.

7. — Slovenian National Art Guild priredi razstavo raznih umetnih v obeh dvoranah Slovenskega delavskega doma na Waterloo Rd. Razstava bo trajala od 12. do 7. zvečer.

13. — Belokranjski klub prireja svoje tradicionalno martinovanje v veliki dvorani Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave. Igra John Hutar orkester.

21. — Fara Marije Vnebovzete na Holmes Ave. priredi "Zahvalni festival", ki bo od 3. do 9. zvečer v družabni dvorani Baraga.

DECEMBER

5. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi Miklavževanje v farni dvorani. Pričetek ob 3. popoldne.

19. — Pevski zbor Glasbena Matica priredi Božični koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

1983

FEBRUAR

12. — Dramatsko društvo Lilija priredi svojo vsakoletno maskarado v Slovenskem narodnem domu na Holmes Ave.

27. — Slovenska šola pri Sv. Vidu bo postregla s kosilom v farni dvorani. od 11.30 do 1.30 popoldne.

MAREC

12. — Pevski zbor Glasbena Matica priredi pomladanski koncert z večerjo v Slovenskem domu na St. Clair Ave. Igrajo Veseli Slovenci.

26. — Slovensko-ameriški Primorski klub priredi večerjo s plesom v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Igrajo Veseli Slovenci.

APRIL

9. — Tabor DSPB Cleveland priredi svoj pomladanski družabni večer. Za zabavo

in ples igra orkester Veseli Slovenci.

30., 1. maja — Slovenski folklorni inštitut v Ameriki priredi samostojni folklorni program v novo preurejenem gledališču Ohio Theater na Playhouse Square v središču Clevelanda.

MAJ

7. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi Materinsko proslavo v farni dvorani. Pričetek ob 7. uri zvečer.

JUNIJ

4. — American Slovene Club priredi večerjo s plesom v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. v počastitev 55. obletnico klubovega obstoja.

19. — Tabor DSPB Cleveland podaja spominsko proslavo za pobile slovenske domobrance, četnike in civilno prebivalstvo. Spominska proslava bo pri spominski kapelici Orlovega vrha, na Slovenski pristavi.

AVGUST

14. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi piknik na Slovenski pristavi.

OKTOBER

15. — Tabor DSPB Cleveland priredi svoj jesenski družabni večer. Za zabavo in ples igra orkester Veseli Slovenci.

Svarilo pred goljufivimi "kontraktorji"

Spomladi in poleti je čas za popravljanje hiš, hišnih dovozov, ali drugih gradbenih opravil, toda je tudi čas, ko morajo biti hišni lastniki zelo previdni pred "kontraktorji", ki hodijo od hiše do hiše. Nekateri so zelo vsiljivi, prepričujejo gospodarja, da je skrajni čas, da popravi dimnik, streho in je prav sedaj najboljša prilika, ko opravljajo na tej cesti druga dela. Takšni "kontraktorji" hodijo do hiše do hiše v majhnih skupinah, se čestokrat vozijo z dragimi avtomobili, da napravijo vtis kot veliki podjetniki. Ustavijo se pred hišo z majhnim tovornjakom z različnim orodjem, da lahko takoj začnejo z delom. Oblasti pravijo, da največ ljudi izgubi svoj težko prislužen denar prav pri goljufivih kontraktorjih.

Oblasti zato svetujejo hišnim gospodarjem, da naj bodo izredno previdni, komu zaupajo popravila pri hiši, da ne bodo potem razočarani in se sami nad seboj jezili. Varujte se pred nepoznanimi kontraktorji, ki zahtevajo veliko predplačilo, predno sploh začnejo z delom. Možno je namreč, da bo vaš denar uporabljen za popravilo neke druge hiše. Znana je tudi praksa, da vas držijo na vrvi, da takšni kontraktorji začnejo z delom, mnogo razderejo, potem pa prenehajo, dokler jim ne določite zahtevanega predplačila. Čestokrat pa se tudi pripeti, da "kontraktorja" potem več ne vidite, ko je že pobral predplačilo za prevzeto delo. Bodite torej previdni pred kontraktorji, ki hodijo od hiše do hiše in jih sploh ne poznate.

Nasvetovanih je več možnosti, da se zavarujete pred goljufijami pri pogodbah za prevzem gotovih gradbenih del za popravilo hiše. Najbolj priročno je, da pokličete "Better Business Bureau", ki

vam bo mogel dati informacije o zanesljivosti kontraktorja. Tudi City Building department vam more dati informacije, če je dotični kontraktor registriran pri mestu. Nekateri kontraktorja enostavno vprašajo za imena in naslove dveh hišnih lastnikov, ki jim je pred tem dovršil kakšno hišno popravilo in se pri njih zanimajo, kako so bili z delom zadovoljni.

Nekateri kontraktorji se predstavljajo z izmišljenimi imeni, na hitro opravijo delo z dragim orodjem, a uporabljajo zanič material. Ogoljufani lastniki hiš si v največ slučajih ne znajo pomagati in se nikamor ne pritožijo, ker čestokrat niti ne vedo za ime ali naslov kontraktorja. Stari ljudje so večinoma žrtve takšnih goljufov.

Vsekakor mislimo, da je prav, da naše bralce v tem času opozorimo, da naj bodo previdni, komu zaupajo večja popravila ali gradbena dela pri hiši.

Kaj je resnica o Social Security pokojnini?

WASHINGTON, D.C. — V proračunskih debatah čestokrat slišimo svari, da bo fond Socialnega zavarovanja kmalu izčrpan, ker so zaradi visoke brezposelnosti dohodki manjši, kot so izplačila. Opozarjajo, če Kongres in vlada ne bosta kmalu kaj ukrenila, da že prihodnje leto ne bodo več mogli izplačevati pokojnin. Sedaj pa je komisar za Socialno zavarovanje, John Swahn, kar odkrito povedal celo na televiziji, da naj Social Security upokojence prav nič ne skrbi, da bi jim Social Security čeki bili že prihodnje leto ustavljeni. Rekel je: Mislim, da se Kongres in vlada zavedata, da bo kmalu treba rešiti kratkoročne in dolgoročne probleme, toda bodočnost Social Security sistema je trdna. Nič ni novega v tej zadevi, kar sedaj govorijo, ker so o tem že prej mnogo razpravljali. Upokojence naj ne skrbi, da jim bodo pokojnine zmanjšane ali celo ustavljene.

Kdor pazljivo proučuje zaskrbljive napovedi glede bodočnosti Socialnega zavarovanja, kmalu uvidi, da je v tej zadevi primešane precej politične propagande.

Zlorabe socialnih podpor

Washington D.C. — Kljub ponovnim preiskavam še vlada vedno plačuje milijone dolarjev več kot bi bilo treba za Medicaid in Medicare račune — tako je ugotovil knjigovodski preglednik od Health and Human Services departmenta. Ugotovili so, da jim zdravniki v gotovih slučajih zaračunajo dvakrat več kot privatnikom za iste zdravniške posluje. Tudi Kongres preiskuje tozadevna izkoriščanja, toda kljub večkratnim opozorilom in svarilom se zlorabe ponavljajo.

Medicare za ostarele in Medicaid za siromašne plačuje 47 milijonom Amerikancem bolnišnice in zdravniške račune. Federalna vlada določa izplačila za Medicare, federalne države pa za Medicaid.

Se večje zlorabe se dogajajo pri Food stamp programu. Po že ugotovljenih zlorabah računajo, da je 10.6% neupravičeno prejelo "Food stamps", za Medicaid so neupravičeno izplačali 5% in za pomoč siromašnim družinam z otroki 7.3%. V New Yorku so celo ugotovili 19.2% zlorab pri Food stamp programu.

Vse skupaj šesteto znaša

Ali postajamo država siromakov?

Washington, D.C. — Census Bureau v Washingtonu je pretekli teden objavil, da bo v tem letu skoraj 4 milijone Amerikancev prištetih k skupini državljanov, ki so uradno klasificirani kot siromaki. S tem je bila povprečna raven siromakov izenačena razmerju v letu 1960, ko je vlada uvedla takozvani "Great Society" program. Lansko leto je bilo prištetih k skupini siromakov v Ameriki 2.2 milijonov prebivalcev, kar je znašalo 14% od skupnega števila prebivalcev.

V letu 1981 je bilo uradno merilo za siromaštvo, če je družina s 4 člani imela manj kot \$9.287 letnih dohodkov. Po statistiki Census Bureau-a je razvidno, da je v letu 1980 prejelo 58% družin, ki so bile klasificirane kot siromašne, neke vrste javno podporo.

Povprečni družinski dohodek v letu 1981 je znašal \$22.390, to je bilo 6.5% več kot prejšnje leto, toda izravnano s stopnjo inflacije je bilo dejansko 3.5% manj kot leta 1980.

Leta 1980 je bilo v Ameriki 29.6 milijonov ljudi, ki so uradno klasificirani, da živijo na ravni siromaštva, lansko leto, to je v 1981, pa se je to število zvišalo na 31.8 milijonov.

Na boljše pa se je spremenilo stanje za nad 65 let stare ljudi. Leta 1970 je bilo 25% nad 65 let starih ljudi klasificiranih kot siromaki, dočim jih je bilo lansko leto — to je po desetih letih — samo 15%. Starim upokojencem kar dobro pomaga vsakoletno povišanje pokojnine v sorazmerju s povišanjem življenjskih stroškov — inflacije.

Po lastnih opazovanjih pa moremo čestokrat ugotavljati, da so statistične številke varljive. Mnogo "siromakov" si zna na en ali drug način spomagati do javne podpore. Nekateri tudi nalašč nočejo nekaj stotakov več zaslužiti, da ne bi izgubili pravice do "Food stamps" ali drugih podpor. Na drugi strani pa med nami poznamo mnogo resničnih siromakov, ki so pa preponosni, da bi sprejeli kakršnokoli javno podporo.

George Washington je visoko cenil vero in moralo v javnem življenju

Prav v tem času skoraj vsak teden beremo v časopisih, kako se naši predstavniki v Kongresu in Senatu prerekujejo, ali naj bo dovoljena molitev v javniholah. Mnogo organizacij — med temi prednjači American Civil Liberties Union — ostro nasprotuje kakršnokoli molitvi v javniholah, sklicujoč se na ustavno določilo o ločitvi Cerkve od države.

Ameriška ustava je stara že več kot 200 let, a nikoli poprej je niso tako skrivljivo tolmačili, kot jo sedaj v tej moderni dobi. Skoraj ni mogoče več misliti in si sedanje tolmačenje ustavnih določil razlagati kot do vere nevtralnno, marveč nestrpnno, če ne celo protiversko.

Toda ustanovitelji Združenih držav Amerike so vero resnično spoštovali in je niso prikrivali tudi v javnem življenju. George Washingtona imenujemo tudi očeta Združenih držav. Poglejmo, kako visoko je on cenil verska načela.

Dne 17. septembra 1776 je prvi predsednik Združenih držav Amerike, George Washington, imel lep govor na neki slavnosti, v katerem je jasno in odločno poudaril pomen in vrednost verskih načel tudi v javnem življenju:

"Med vsemi nagnjenji in navadami, ki vodijo do politične prosperitete, sta vera in morala nerazdružljivi opori. Zastonj bi se kdo ponašal, da je patriotičen, če bi skušal izpodkopati ta dva velika stebra človeške sreče, te trdne opore dolžnosti pravih mož in državljanov. Vsak navaden politik bi moral moralo in vero gojiti, kakor jo spoštuje kak pobožnež. Težko bi bilo iz knjig izslediti vse zveze teh dveh lepih čednosti, ki so v zvezi s privatnim in javnim blagostanjem. Vprašam vas enostavno: Kje bi bila

več milijard dolarjev neupravičenih izplačil "siromakom".

Javnost pa tudi zasleduje, če je kdo že bil kaznovan, ker je vedoma ali zaradi površnosti dovoljeval goljufije. Če koga zalotijo, kaznujejo običajno samo tistega, ki je prejel, ne pa tistega, ki je malomarno upravljal javni denar.

varnost naše lastnine, varnost našega ugleda, varnost našega življenja, če bi v smislu verskih obveznosti opustili prisega, ki so v navadi pri sodnihjih? In kako si zamoremo predstavljati moralnost brez vere? Kakorkoli se smatra, da vpliva k boljši izobrazbi, kakorkoli vpliva k izgradnji gotovih načel, vzrokov in izkušenj, vse to nam jasno izpričuje, da ne moremo pričakovati narodne moralnosti, če pri tem ne upoštevamo tudi verskih načel."

Takrat pač nikdo ni prvega predsednika Združenih držav Amerike očital, da je njegov govor bil protiušten.

Nov dragulj

K znani četi dragega kamenja bo poslej treba pristevati še novince: diamantom, rubinom, safirjem, smaragd, akvamarinom, topazom, ametistom, spinelom in krizoberilom se je priključil kraljevski lavulit, geologom poznan kot sugilit.

V dragoceno plejado draguljev so kamen uradno uvrstili pred dobrim letom. Odlikuje ga škrlatna prosojna barva, pa tudi to, da je med vsemi najredkejši.

Na borzi dragega kamenja se je kraljevskemu lavulitu letos cena krepko dvignila. V dobrem letu svojega priznanega obstoja je karat tega dragulja dosegel že ceno 1.000 dolarjev, kar nikakor ni malo, če ga primerjamo z diamantom, ki slovi kot nesporno najdražji med vsemi dragulji. Karat prvovrstnega diamanta stane 3.000 do 5.000 dolarjev.

Sugilit so najprej v manjših količinah našli na Japonskem in v Indiji, vendar je bil mineral slabe kakovosti. Šele ko so leta 1980 v Južni Afriki v nehem rudniku mangana našli na zelo čiste primerke sugilita, se je začela mineralova pot med dragulje.

Da gre za dragocenost, je prvi zavohal draguljar Randy Polk iz Phoenixa, ki je danes lastnik dobre polovice vseh kraljevskih lavulitov.

Darujte v tiskovni sklad Ameriške Domovine!

ANDREJ KOBAL:

SVETOVNI POPOTNIK
PRIPOVEDUJE

Obiskal je kraljico Joano samo dvakrat, in to v teku prvega meseca po prihodu v Bolgarijo. Obiske, četudi le iz prijateljstva, je opustil, ko se je začelo, da so političnega značaja in kot taki preveč boedeči za sovjetske oči. Določil je torej mene za nadaljevanje obiskov, seveda ne iz kakih družabnih razlogov, le za nekako nadzorstvo.

Ugotoviti je hotel, če začasna vlada izpolnjuje povelja zvezne komisije za dostojno preživljanje vdove in otrok ter če daje na razpolago straže za njih varstvo. "Ne smemo pozabiti, kako so sovjeti kot živino pokončali svoje prejšnje vladarje. In kar se godi v Bolgariji danes, je enako ruski revoluciji."

Dajal mi je nasvete, kako poizvedovati o sestavi in zanesljivosti straž in kako doognati vse potrebno, ne da bi s poizvedovanjem razburil vdovo in otroke. Naročil je pokloniti se ji v njegovem imenu in ji zagotoviti, da bom vse njene želje sporočil njemu. Izročil mi je tudi pismo v tem smislu.

Kraljica z otrokoma ni več živela v dvoru, temveč v skromni vili ob glavni cesti proti Plovdivu, le nekaj kilometrov izven središča mesta. Za železno ograjo v mračnem parku iglastega drevja je stalo neveliko poslopje. Stražnika pri vhodu nista vprašala, kdo sem. Videla sta ameriški znak na avtu in narednik, ki je vozil, jima je povedal, da prihajam od zvezne komisije na obisk. Kot kakšna pruska vojaka sta salutirala s puškama.

Dva druga oborožena stražnika sem videl korakati okoli poslopja v parku in tudi ta dva sta iz dalje salutirala. Vila je bila kot povsem udoben stan, ali ograja in stražniki, vse jo je označevalo kot svoje vrste ječo, mogoče bolj nezno, kot ječo za obsojence, ki vedo, kaj jih čaka. Kraljica z otrokoma gotovo ni mogla vedeti, kaj se bo z njimi zgodilo.

V predsobi sem izročil zaplenjeno pismo vljudnemu postrežniku. Nisem hotel, da bi ujetnica morala ugibati vzrok nenadnega obiska nepoznanca. Čakal sem le nekaj minut, ko je prihitela v sobo z umirje-

nim korakom in dostojno. Občlena je bila preprosto in brez nakita, lepa vitka žena, ki je bila skoro kot mladenka, le da ji je pri razgovoru odsevala z obraza skrb zrele osebe.

Odzdravila je vljudno in me povabila v majhen salon. O svoji usodi ali kaj se bo zgodilo z njo in otrokoma, ni povpraševala. Hotela je predvsem novic o materi in očetu, kralju Viktorju Emanuelu in kraljici Heleni. Vedel sem malo več kot ona sama, da je Italija glasovala za odpravo monarhije in da je vsa vladarska hiša Italijo zapustila.

Obljubil pa sem takojšnje poizvedovanje. To ni predstavljal nobenih težav. Uradni v Washingtonu z diplomatskimi in drugimi zastopniki povsod po svetu so bili na razpolago za taka poizvedovanja in za dostavljanje obvestil. Novice o sorodnikih so se lahko dobile hitreje kot s kakršno koli pošto.

Joana se pošte ni mogla in tudi ni hotela posluževati. Vedela je, da bi bila pisma cenzurirana in bi cenzorji dovolili dostavljati le to, kar je režimu ugajalo. Zaželeno časopisje ji ni bilo dovoljeno, le kontrolirani listi "Očeštevne Fronta". Bila je pač jetnica, brez vezi z zunanjim svetom.

Oskrbniki, brez izjeme uslužni in pošteti, je rekla, so ji sicer prinašali vesti o dogodkih v Sofiji in Bolgariji. Menila je, da ji iz vljudnosti, da bi je preveč ne razburjali, mnogo zamolče, a slutila je pravilno glede vladajočega terorja. O tem ni bilo pomembnega razgovora.

Zaslutiti je morala potrebo po opreznosti, ko sem začel izpraševati glede služinčadi in straž okoli vile. Zagotovila mi je, da ji je bilo do tedaj dovoljeno obdržati hišne pomočnike, ki so bili pred prevratom dvorni nastavljenici, in da so ji vsi naklonjeni, torej zanesljivi. Njej in otrokom ni bilo dovoljeno nikamor iz vile, razen na sprehod v ograjenem parku, a služinčad — vsem so bile izdane "lične karte", samo njej ne — je redno hodila po poslih v mesto in okolico.

Joana je vedela, da je milica posameznike pri obiskih v mesto ustavila in jih odvedla v urade na izpraševanja. Rekla

je, da jim je milica prepovedala praviti njej, da so jih izpraševali, a da so ji vsakokrat povedali, kaj se je pripetilo v uradu milice. Smatrala je vse kot zveste in vdane služabnike.

Kraljica ni dvomila, da so ji stražniki naklonjeni. Misli-la je, da niso manj zanesljivi kot dvorna straža preteklih dni. Omenila je, da sta otroka manj z njo kot pa s stražniki v parku. Dvomila je, da je moštvo pod stalnim opazovanjem milice, čeprav je oddelek pripadal redni armadi, v kateri do tedaj pod generalom Stojčevim še ni prevladoval revolucionarni duh. Govorila je o prisrčnosti in skrbljivosti posameznih stražnikov.

Težko ji je bilo glede šolanja otrok. Sama jima je dajala pouk v italijanščini in francoščini, bolgarski jezik in osnovne predmete pa je poučevala pomočnica, ki je nek-daj služila kot dvorna dama, a ni imela učiteljske podla-

Joanin bolgarski jezik je bil brezpogrešen, le v izgovarjavi je bilo opaziti tuj naglas. Srbsko je govorila enako dobro in najin razgovor se je kmalu zavrtil v ta jezik. Opomnil sem, kako lepo ga izgovarja, in čestital za druge jezikovne sposobnosti. Naučila se je od matere, je rekla. Mati je na dvoru v Rimu ostala Črnogorka, ko so bili otroci majhni.

Drugače je svoj jezik redko uporabljala, razen kadar je Viktorja Emanuela okregala, je Joana z nasmehom pripomnila. (Kraljice Helene sestrična Bosiljka Radonjić, ki je nad trideset let igrala vlogo dvorne dame, je živela po vojni na via Panama v Rimu. Nekajkrat sem jo obiskal z Nado. Pripovedovala mi je marsikaj o družinskem življenju na dvoru. Tudi ona je omenjala, kako je Helena svojega kralja velikokrat po-

črnogorsko ostrkala in nikoli izbirala besed, tudi kadar se ji je zdela potrebno zakleti. Bosiljko Radonjić sem zadnjič videl v Rimu pred dve-ma letoma, ko me je njena strežnica obvestila, da jo je zadel mrtvoud. V postelji, nespособna za vsako premikanje, je govorila s težavo. Od vseh kraljevskih otrok, kater-re je pestovala, je rekla, se je spominjala samo Joana s pismi s Portugalskega. Bosilj-ka je pred nekaj leti umrla; dočakala je skoraj 90 let. So-seščina v Rimu je napravila "principessi" lep pogreb.)

Joana je poklicala v sobo pomočnika (v prejšnjih časih so ga imenovali dvornik), da se dogovorimo o bodočih sestankih. Moji obiski v vili, sem želel, bi ne smeli biti prepogosti, vendar bi general želel stalna obvestila o potrebah in razmerah družine. (Se nadaljuje)

Novi grobovi

(Nadaljevanje s 1. strani)

ka, ki ni bila nikoli poročena, se je rodila v Mt. Eaton (Paint Township) v okraju Wayne. Njeni starši so bili Jules in Clara, roj. Loreaux, Garaux, bila je pastorka Ami-ja Garauxa (vsi so že pok.), sestra Chesterja Giroda in Lawrence Garauxa (pok.), svakinja Stelle Girod (Medina, O.), teta Leonarda, Suttona C., Chesterja in Emila Giroda, prateda in praprateta. Pogreb bo v oskrbi Želetovega pogrebnega zavoda na E. 152. cesti v četrtek, 26. avgusta. Pogrebni obred bo ob 1. popoldne v cerkvi Zion United Church of Christ na S. Main cesti v North Cantonu, kjer je bila rajnka faranka nad 70 let. Na mrtvaški oder bo položena ob 12. uri (opoldne). Obisk bo možen tudi jutri, v sredo, od 2.

do 5. popoldne in od 7. do 9. zvečer in sicer v Želetovem zavodu na E. 152. cesti. Pokopana bo na pokopališču Mt. Eaton v Mt. Eatonu. Darovi Slovenskemu domu za ostarele v pokopničin spomin bodo s hvaležnostjo sprejeti.

Josephine Mivsek

V četrtek, 19. avgusta, je v Americana negovališču, kjer je bivala zadnjih 18 mesecev, prej pa mnoga leta na Addison Rd. in potem 4 leta na 1106 E. 63. cesti, na posledicah srčne kapi umrla 79 let stara Josephine (Sophie) Mivsek, rojena Zupancić v Ljubljani, od koder je prišla v Cleveland l. 1905, vdova po l. 1975 umrlem možu Johnu, mati Rose Fedorka (pok.), Josephine Zupancic, Matthewa in Johna, 13-krat stara mati, 2-krat prastara mati, sestra Anne Janezic (pok.). Pogreb je bil iz Želetovega pogrebnega zavoda na 6502 St. Clair Ave. včeraj, v ponedeljek, v cerkev sv. Vida ob 9.30 popoldne, od tam na pokopališče sv. Križa.

MALI OGLASI

Odperto v nedeljo,
29. avg., od 1 do 4
18791 Meredith

Odlična kolonialna v Euclidu, s 3 spalnicami, jedilno sobo in dnevno sobo. Soba za rekreacijo v kleti.

STANMOR REALTY
946-2240
Marica Ugrin — 944-3953

HIŠA NAPRODAJ

Velik bungalov z družinsko sobo in 2 kopalnicama. Soba za rekreacijo v kleti. Garaža za 2 avta. 1430 E. 222. St. v Euclidu.

STANMOR REALTY
946-2240
Marica Ugrin — 944-3953

(63-64)

MALI OGLASI

For Rent

4 rooms down. Newly remodeled. In St. Vitus area.
432-0306

LOOKING FOR RENT
5 rooms down for 2 adults
Call 431-9646

OPEN HOUSE 1 to 4
Sun., Aug. 29
18791 Meredith

Spotless colonial in Euclid with 3 bdrms, dining room, living room. Rec room basement.

STANMOR REALTY
946-2240
Marica Ugrin 944-3953

HOUSE FOR SALE

Lge. bungalow with fam. room. 2 full baths. Rec room in basement, 2 car garage. 1430 E. 222 in Euclid.

STANMOR REALTY
946-2240
Marica Ugrin 944-3953

V najem

Štirisobno stanovanje, zgoraj na E. 61 cesti, blizu cerkve sv. Vida. Kličite 881-9947.

T.K. General Contractors

We do all carpentry, painting, wall covering, electrical, plumbing, carpeting, roofing and driveway jobs.

TONY KRISTAVNIK Owner
831-6430

FOR SALE

WILLARD, WISCONSIN
3 bdrm. home. Basement. Approximately 4 acres. Beautiful wooded setting. Nice venian Community.

Call 715-267-6932
(58-60)

For Rent

3 suites up & down. 2 & 1 bdrm. unfurnished & 1 bdrm furnished. On Bliss Ave. Call 431-6224 from 9 a.m. to 6 p.m. and 585-4693 eves.

Dependable, Reliable
Cleaning Woman

1 or 2 days a week. In Shaker. Call 561-6737.

Spoznati želi

Želim spoznati pošteno samostojno osebo, ki bi bila voljna se preseliti za mogoč zakonski status. Če se zanimate, prosim, pošljite Vaš odgovor s sliko, potrdila bo vrnjena, na ta časopis pod šifro Box 123. Popolna tajnost zajamčena.

CARPENTRY

All home remodeling and improvements, additions, garages, porches. Estimates.

Call 944-9780
(58-59)

FOR RENT

2 rooms & bath — 71st St. Hecker. Completely furnished. Private entrance. Free utilities. \$40.00 a week. 391-5711.

House for Sale
Chesterland, Split. 80's. Own financing. Call 729-4606.

FOR SALE

Man's black (Excelsior) accordion like new, 120 bass, shift, 871-3931.

House for Sale
Newly remodeled & aluminum sided. Single family with car detached garage on Bliss Ave. Excellent condition.

431-2513
(60-65)

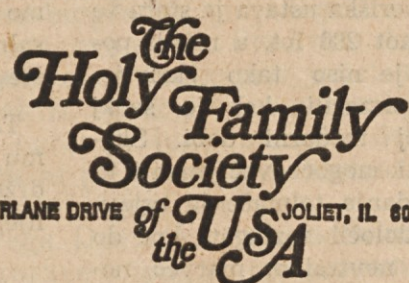
GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St. 431-2088

17010 Lake Shore Blvd. 531-6300

GRDINOVA TRGOVINA S POHIŠTVOM

15301 Waterloo Road 531-1235

Since 1914...

... the Holy Family Society of the U.S.A. has been dedicated to the service of the Catholic home, family and community. For half-a-century your Society has offered the finest in insurance protection at low, non-profit rates to Catholics only

LIFE INSURANCE • HEALTH
AND ACCIDENT INSURANCE

Historical Facts

The Holy Family Society is a Society of Catholics mutually united in fraternal dedication to the Holy Family of Jesus, Mary and Joseph.

Society's Catholic Action Programs are:

1. Scholarships for the education of young men aspiring to the priesthood.
2. Scholarships for young women aspiring to become nuns.
3. Additional scholarships for needy boys and girls.
4. Participating in the program of Papa! Volunteers of Latin America.
5. Bowling, basketball and little league baseball.
6. Social activities.
7. Sponsor of St. Clare House of Prayer

Družba sv. Družine

Officers

President	Joseph J. Konrad
First Vice-President	Ronald Zefran
Second Vice-President	Anna Jerisha
Secretary	Robert M. Kochevar
Treasurer	Anton J. Smrekar
Recording Secretary	Nancy Osborne
First Trustee	Joseph Sinkovec
Second Trustee	Frances Kimak
Third Trustee	Anthony Tomazin
First Judicial	Mary Riola
Second Judicial	John Kovas
Third Judicial	Frank Toplak
Social Director	Mary Lou Golf
Spiritual Director	
Medical Advisor	Joseph A. Zalar, M.D.

V BLAG SPOMIN

NAŠE PRELJUBLJENE MAME,
STARE IN PRASTARE
MAME, TAŠČE

ANA MEGLIČ

rojena ČEGRAN

ki je umrla dne 23. avg. 1978

Stiri leta so že minila,
odkar te več med nami ni.
Žalostna so naša srca,
ko se spominjamo nate.

V raju prosi zdaj Boga,
da raj nebeški nam da,
kjer bomo zopet združeni,
veselje večno uživati

Žalujejo:

Anton — sin z družino;
Tonika poročena Rožman,
in Rozika, poročena
Jaklič — hčerki z družinama;
Jože Balazić — vnuk z družino;
Julka Frkuj s hčerko Silvo
ter ostali sorodniki.

Cleveland, O., 24. avg. 1982.